

TRENDSETTER İSTANBUL

+ ARALIK 2016

İSTANBUL YILBAŞI

GECESİNE HAZIR

- BOĞAZ HATTININ EN GÜZEL YENİ YIL MASALARI
- ŞAMPANYA HAKKINDAKİ GERÇEKLER
- BİR NOEL POLİSİYESİ
- PARTİYE GİRİŞ: 101

RÖPORTAJLAR:

- MAKSUT ASKAR
- ARDA YALKIN
- RASİM AKSAN
- FUNDA ERYİĞİT
- ECEM UZUN

+ SAHNE ARKASINDA NELER OLUYOR?
HEDWIG & ANGRY INCH

Gymferno

Artist

Daha dışarıdaki iki ekranda ise hem işveren hem de adayların iç dünyalarına girmeye çalıştık. Karakterlerin iş görüşmesi için kurguladıkları karakterlerle iç dünyaları arasındaki tezatlık, ironik bir durum oluşturuyor. Sürekli olarak bir taahhüt verme durumu söz konusu. Cevapların ya da soruların zekice olmasının hiçbir önemi yok; önemli olan taahhütlerin ve çıkarların karşılanması. Biliyor ve anlıyorsunuz ki, bir süre sonra masanın “seçilen” tarafında oturanlar diğer tarafa geçecek ve onlar “seçmeye” başlayacaklar.

Bu çalışmanın üretim süreci nasıl gelişti?

Bu videoyu Akın Tek'le beraber hazırladık. Fikri bulduktan sonra o senaryolaştırdı; kurguda da oldukça yardımcı oldu. Yakın çevremizdeki insanlardan başlayarak, beyaz yakalı edebiyatını, blog'ları, belgeselleri ve sosyal medya girişlerini inceledik. Aslında kurguladığımız halde, ritmi bozacağını düşündüğümüz için enstalasyona eklediğimiz epey bir görsel malzeme de mevcut. Yüzlerce reklamdaki, bu meseleyle alakalı olduğunu düşündüğümüz hatırı sayılır sayıda sinema filminden; savaş, kıtlık, propaganda, yoksunluk, çevre felaketleri vs. konusundaki belgesellerden aldığımız bu görüntüler belki başka bir çalışmada yeniden kurgulanabilir. Karakterlerin kişilik özelliklerini kurgularken oyuncularımız Aslı İçözü ve Yiğit Kirazcı'nın mükemmel bir iş çıkarttıklarını da söylemek isterim. “The Circle Jerk”ü en başta bir kısa film olarak düşünmüştüm. Daha sonra ekranlar ve masayı kullanarak, olayın yaşandığı toplantı odasının bir simülasyonunu kurma fikri geldi aklıma. İzleyici bir boşlukta dolaşarak, ister işveren tarafından isterse işe başvuranlar tarafından videoları izleyebiliyor. Ekranlar arasındaki espas sayesinde diyalogun ne tarafından bakacağına, ne kadarına dâhil olacağına karar verebiliyor.

Serginin diğer önemli parçası olan “Rorschach Project” adlı video ise geçen Ağustos ayında 12. D-Marin Uluslararası Klasik Müzik Festivali kapsamında Gümüşlük Eklisia Kilisesi'nde gösterilmişti. İnsanların sosyal medyadaki bildirimlere verdikleri ani reflekslerden ilham alan bu çalışmanın ortaya çıkış süreci nasıl gelişti? Geçmişte bir kilisede sergilenmiş olması, nasıl bir etki yarattı?

Evet, bu video doğaçlama ve sesle ilişkili görünse de, beni bu videoyu yapmaya yönlendiren şey, insanların sosyal medyadaki bildirimlere verdikleri ani reflekslerdi. Haber sitelerinden ve sosyal medyadan elde ettiğim şiddet ve savaş görüntülerini tıpkı normal hayatta kendi

The Altar Of St. Celebrity

bildirimlerimize yaptığımız gibi ama kendi yazdığım bir filtreden geçirip, animasyon haline getirdim. Animasyonu ilk kez izleyen dönemin müzisyeni, bu görüntülere ayrı ayrı ve doğaçlama olarak müzik yaptı. Ben de bu bağımsız müzikleri beraber, tıpkı bir şarkıymış gibi bir araya getirdim. Kilise deneyimi de enteresandı aslında. Hatta “Daha büyük bir kilise olsa, nasıl olurdu?” diye bile düşündüm.

Sergi alanında bir altar sergileme fikri nereden çıktı?

Sergide üç resimden oluşan bir altar var; ismi “The Altar of St. Celebrity”. Bir altar yapma fikri, ilk kez Louvre'da isimsiz bir eseri gördüğümde geldi aklıma. Çok etkilenmişim. Bence büyük reklam kampanyaları, özellikle de moda endüstrisi için yapılanlar, bu tür eserlerle çok ortak noktalara sahip. “The Altar of St. Celebrity”, serideki diğer resimlerin aksine kişinin kendisini nasıl gördüğüyle ilgili değil. Ünlü olmuş, bedel ödemiş, başarmış insanın nasıl bir tüketim nesnesi haline dönüştüğü ve diğer insanları onun gibi olmaya teşvik ettiğiyle ilgili. Bir reklam posterisi gibi de düşünülebilir. **İleriki dönemde seni nerelerde göreceğiz? Şu anda üzerinde çalıştığın başka projeler var mı?**

Serginin işleri biteli bir ay oldu neredeyse ve benim için hepsi çoktan eski işler oldu. GAIA Gallery ile birlikte 27 Şubat - 2 Mart (2017) arasında New York'ta Moving Images Sanat Fuarı'na katılıyoruz. Avrupada da bazı festivallerle katılımı netleştirmeye çalışıyoruz. Yazın da çok kapsamlı ve zor prodüksiyonlu bir video çekmek istiyorum. Şu anda onun ön çalışmalarını yapıyorum. Akabinde sonraki kişisel sergim için çalışmaya başlayacağım elbette.

sanatçı röportajı

NİL NUHOĞLU, GAIA GALLERY DİREKTÖRÜ

Dolapdere sanatın yeni merkezi olarak gösteriliyor. GAIA Gallery Dolapdere'ye taşınmaya nasıl karar verdi?

Dolapdere'ye geçme fikri aniden beliren bir süreçte olmadı aslında. Uzun süredir aklımızda olan ve bir ihtiyacın doğurduğu bir projeye dönüştü. Galeri olarak mekânı küratöryel anlamda kullanıma sunmayı ve beraberinde bir sonuç çıkarmayı seviyoruz. Bu tarihi Elhamra Han'da da dikkat ettiğimiz noktalardan biriydi. İzleyicinin mekân algısıyla oynayarak, farklı izlenimlere sahip olmasını desteklemek diyebilirim. Bu nedenle, kendine özgü bir grameri olan apartman galerisi mantığının ötesine geçmemiz gerekiyordu.

Yeni mekânınızda sanat galerisinin yanı sıra bir kütüphane de yer alacak. Başka ne tür yenilikler ve projeler olacak?

Kitap ve sanat kataloğu seçtikimiz #GaiaBookmark ile Resim ve Heykel Müzeleri Derneği'yle ortak yürüttüğümüz #GaiaEditions ilk adımları tarihi Elhamra Han'da atılmış projelerimizdi. Bu projelerin artık Dolapdere'deki yeni mekânda kendi ayakları üzerinde durabilen bir platform oluşturmasını arzuluyoruz. GAIA için yola çıkarken hedefimiz sadece bir galerinin ötesinde, farklı jenerasyonlar arasında köprü kurarak, çağdaş sanat algısını artıran ve bunu güncel yan projelerle destekleyen bir manifesto ortaya koymaktı. Bu çerçevede yeni gelişen Dolapdere aksında, kendi kafesi olan, insanların birbirleriyle iletişime geçebildikleri bir alan yaratıyoruz. Performans, workshop ve panellerin yer aldığı bir takvimi de çok yakında duyuracağız.

Nil Nuhoglu

